

ՀԱՄՈ ՍԱՀՅԱՆ

ՆԱԻՐՅԱՆ ԴԱԼԱՐ ԲԱՐԴԻ

Նազում ես ու շորորում գմրուխտե քո շո-
րերում,
Շուք արած ճամփի վրա մանկության կա-
նաչ արտի,
Քո կանչը զնգում է զիլ իմ արտի խոր ձո-
րերում,
Իմ հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, Նաիրյան դա-
լար բարդի:
Ախ, ասես խարույկ լինես բռնկված կա-
նաչ բոցով,
Ես հեռվից քեզ եմ գգվում կարոտով կրակ
արտի:
Լցնում ես դաշտերն ամեն հարազատ քո
խշռոցով,
Իմ հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, Նաիրյան դա-
լար բարդի:

Իմ արտույտ-մանուկն ամա խաղում է քո
շվաքում,
Քո փառքին երգ է շրշում շրթերով կոկոն
վարդի,
Ձուլ արա նրա կյանքին, հոր նման գգվիր
անքուն,
Իմ հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, Նաիրյան դա-
լար բարդի:
Ես երգիչ հրի, սրի, շաֆ չունեմ քո սիրուց
զատ,
Քեզ նման կանաչ կյանքով քեզ համար
ելած մարտի,
Կմեռնեմ, միայն թե դու դարերում ազատ
խշռա՛ս:
Իմ հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, Նաիրյան դա-
լար բարդի:

1944

Գառնիի վերականգնված տաճարը. 1974 թ.